A Magyar Köztársaság
Miniszterelnöke

Budapest, 1992. november 13.

Tisztelt Képviselő Asszony!
Tisztelt Képviselő Úr!

Engedje meg, hogy országgyűlési képviselőként, a Magyar Köztársaság minszterelnökeként és az MDF elnökeként megkeressem soraimmal. Úgy vélem, hogy e három tisztség - amelynek egysége feltétlenül szükséges egy politikai párt kormányzása időszakában -, nemcsak jogokat, kötelezettségeket, hanem különleges alkotmányos eskümnek megfelelően olyan személyi felelősséget ró reám, ami indokolttá teszi e személyes vonatkozású levelet is. E levelet nem a nyilvánosságnak szántam, hanem az ugyancsak törvényhozói felelősséggel rendelkező képviselőtársaimnak.

Az országgyűlési választások, illetve a kormány megalakulása óta eltelt időszakban felszámoltuk a Varsói Paktumot, a KGST-t, minden fenyegetés és erőszakos nyomás ellenére elértük a szovjet csapatok kivonulását, most pedig megköthettük azokat a megállapodásokat, amelyek véglegesen lezárják e tragikus történelmi korszakot. A magyar kormány külpolitikája, biztonságpolitikája ezzel a folyamattal, valamint a sokirányú nemzetközi kapcsolatrendszerrel kivívta a világ elismerését. Visszagondolhatunk az ellenzék, az ellenséges hangnemű sajtó folyamatos támadásaira: hol az angolszász, hol az orosz kapcsolatok, hol a szomszéd országokkal való kapcsolatok elhanyagolásával és az egyoldalú orientációval vádoltak bennünket. Egy kis ország számára a külpolitika, a nemzetpolitika meghatározó eleme és mindenki aki a külpolitika fontosságát lebecsüli, az ország tekintélyét és biztonságát kockára teszi, az a nemzet ártalmára van, bármily magasztosnak véli eszméket és elveket hirdessen.

Éppen ezért kérem a Magyar Demokrata Fórum törvényhozóit, hogy végezzenek számvetést a tekintetben, mit értünk el és milyen körülmények között egy fél évezred idegen elnyomása és háborúi után.

Az MDF arra vállalkozott, hogy akár önmaga feláldozása árán az ország érdekeit szem előtt tartva vezeti ki hazánkat abból a gazdasági, politikai rendszerből, amibe az elmúlt évtizedek totalitariánus kommunista rendszere és az idegen megszállás belekényszerítette. A gazdasági, pénzügyi kérdések, a tulajdonváltozás végrehajtása a legsúlyosabb kihatásokkal járt és jár minden országban. Elég ha utalok Németország keleti felére, ahol több mint évi 150 milliárd DM befektetése mellett, szakemberek tízezreinek odavezénylése után, a nálunk lényegesen fejlettebb termelési rendszer ellenére súlyosabb állapotok vannak, mint Magyarországon. Természetesen senki nem tagadja azokat a nehézségeket, gondokat, amelyek a hétköznapok során az egyes embereket keserűséggel töltik el. Ezzel szembesülhetnek nap mint nap az országgyűlési képviselők és a kormányzó pártok tisztségviselői a választóik körében. Ezért mindent meg kell tenni, hogy a közvéleményre figyelve, a közvélemény igazságérzetét és egyben a békére való vágyását kielégítsük és indulatait a lehetséges mértékben helyes mederbe tereljük. A törvényhozóknak nemcsak az a kötelességük, hogy közvetítsék választóik véleményét, hanem tájékoztassák őket a múlt és a jelen valóságáról, a jövő lehetőségéről.

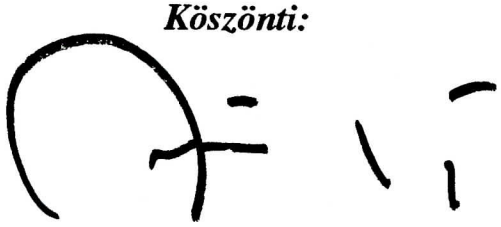
Magyarország nehéz hetek, hónapok és évek elé néz, a stabilitás, az irántunk való bizalom legfőbb gazdasági értékünk egyben. Egyetlen politikai párt vagy politikai erő sem engedheti meg magának azt, hogy Magyarország kivívott megbecsülését kockára tegye. Naivitás lenne a 20. század végén azt hinni, hogy egy olyan nyitott gazdaság mint a magyar, amely minden szálával a világpiactól függ, eredményeket érhet el a befeléfordulással, az erejéhez nem illő arroganciával és vélt külön útjaival; egy olyan ország, amelyik külkereskedelme, idegenforgalma alapján teremthet csak jólétet, emelheti ki nemzetünket abból a gödörből, ahová jutottunk. Egy olyan ország, amely exportjának több mint fele az Európai Közösség országaiba megy, nem folytathat ettől eltérő politikát. Különösen nem akkor, amikor az elért társulási szerződéssel elmélyülő európai és atlanti kapcsolatainkkal oltalmazhatjuk csak meg az országot Kelet-Közép-Európa agresszív erőitől, a még be nem fejezett átalakulási folyamat veszélyeitől.

A Magyar Demokrata Fórum meggyőződésem szerint az a politikai párt, amelyiket újra győzelemre vihetünk 1994-ben, ha alapelveinkhez és programunkhoz hűen kitartunk a parlamentáris demokrácia és a szociális piacgazdaság alapvető követelményei mellett. Mindenki aki a parlamentáris demokrácia és jogállamiság ellen vét, akár retorikában, akár cselekedetekben, bármennyire elkötelezettséget érezve a magyarság iránt, a magyarságnak árt. Hasonlóan, aki a szociális piacgazdaság alapelveit mellőzve, a nemzetközi

gazdaságpolitikai struktúrával ellentétes, a demokratikus szocializmus paradox és elavult tételeit újítja fel és erősíti, az elmúlt évtizedek diktatúráiban deformálódott mentalitású emberekben - akikben él természetesen az igazságosság vágya - a történelmi felelőtlenség útjára téved. Nem kevésbé káros azonban, ha elméletek doktríner megfogalmazású hirdetésével a pragmatikus érdekű politika területén olyan konfliktusokat teremtünk, vagy azok lezárását akadályozzuk, ami hátralévő kormányzásunk előfeltétele és jövőnk záloga. Senki nem hiheti azt, hogy egy kormányzó párt három esztendeje után nem a kormányzati politika eredményei alapján fogják megítélni az MDF és országgyűlési képviselőinek teljesítményét, hanem a külön utak hangsúlyozásával, és ha különböző belső csoportok létesítésével tudja demonstrálni kívülállását. Ezért azokban a hetekben, amikor alapvető külpolitikai, biztonságpolitikai, ökológiai (Bős stb.), belpolitikai feszültségben (alkotmányjogi viták, média-ügy stb.) egy elkerülhetetlenül súlyos költségvetés elfogadása áll előttünk, csak az összefogás segíthet bennünket a bizalomhoz. E nélkül, az általunk nemes vadnak érzett MDF körül az ólálkodó sakálok lesik a koncot, készülnek a maradék-vacsorára, amihez nem kívánok asszisztálni.

Az MDF-et és Magyarország előrehaladását támogató alapítványainkat elismerjük, azok működését segítjük, de minden olyan lépést, amely az MDF szervezeti egységét megbontja, elítéljük. Ezért a szellemi műhelyek jogosak, de a párhuzamos politikai szervezetek károsak. Ehhez kérem segítségüket, a személyi kérdések háttérbe szorítását és a mesterségesen keltett hisztéria és megosztási szándék visszaszorítását. Ennek elérésére minden szellemi műhelyben, minden csoportban megteszem a magamét mint az egységes Magyar Demokrata Fórum elnöke és magyar miniszterelnök. E helyen is megköszönöm munkájukat, és hűségüket eszméinkhez.

Köszönti:



(Antall József)